

Sygn. akt IV U 234/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2013r. w S.

odwołania W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 stycznia 2013 r. (Nr (...))

w sprawie W. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala W. P. prawo do emerytury od dnia 1 grudnia 2012 r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz W. P. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IVU 234/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 28.01.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu W. P. prawa do wcześniejszej emerytury motywując to brakiem dowodu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez okres 15 lat. Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony W. P. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury, gdyż przez okres ponad 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach w charakterze montera kadłubów w Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni oraz montera maszyn i urządzeń okrętowych w Tczewskiej Stoczni Rzecznej w Tczewie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony W. P. urodzony dnia (...) złożył w dniu 19.12.2012r. wniosek o emeryturę. Organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy W. P. w rozmiarze 29 lat 7 miesięcy i 18 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 7 lat, 9 miesięcy okresu pracy w szczególnych warunkach. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że ubezpieczony w okresie od 05.08.1968r. do 02.03.1974r. był zatrudniony w Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni na stanowisku montera kadłubów. Od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego rozwiązania pracował na tym stanowisku. Do jego obowiązków należało cięcie palnikiem gazowym i szepianie przy pomocy łuku elektrycznego metali (tzw. heftowanie). Na stanowisku tym pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie od dnia 23.04.1970 r. do dnia 10.05.1973r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową w Jednostce Wojskowej Centrum Szkoleń Specjalistów Marynarki Wojennej w U.. W okresie od 16.11.1976r. do 29.02.1988r. W. P. był zatrudniony w Tczewskiej Stoczni Rzecznej Zakład w Elblągu na stanowisku montera maszyn i urządzeń okrętowych. Pracował wewnątrz i na zewnątrz statków. Do jego obowiązków należało wycinanie starych blach palnikiem i spawanie nowych elementów. Sporadycznie obsługiwał dźwig 5-tonowy. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego (k.54v), zeznania świadków: K. J. (k. 48-48v), K. S. (k.49), akt ZUS, akt osobowych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W ocenie Sądu Okręgowego W. P. spełnił powyższe warunki. Udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych oraz ponad 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów dotychczasowych. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, że w okresie od dnia 05.08.1968r. do 02.03.1974r. był zatrudniony w Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni na stanowisku montera kadłubów oraz od dnia 16.11.1976r. do 29.02.1988r. był zatrudniony w Tczewskiej Stoczni Rzecznej Zakład w Elblągu na stanowisku montera maszyn i urządzeń okrętowych. Oba te stanowiska wiązały się ze spawaniem elektrycznym i gazowym. Zeznania powoda potwierdzili świadkowie: K. J. i K. S., którzy razem z nim pracowali. Zeznali oni, że ubezpieczony w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę montera maszyn i urządzeń okrętowych w Tczewskiej Stoczni Rzecznej. Zajmował się spawaniem. Spawał podzespoły do remontu statków. Sąd uznał zeznania za wiarygodne, ponieważ są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Zeznania te znajdują potwierdzenie w zebranych w sprawie dokumentach, w szczególności w świadectwach pracy, umowach i angażach znajdujących się w aktach osobowych i aktach ZUS. Wszystkie angaże jakie w spornym okresie otrzymał ubezpieczony dotyczą opisanych wyżej stanowisk. Take też stanowiska figuruje w świadectwach pracy (akta osobowe).

Prace, które wykonywał ubezpieczony wymienione są w załączniku A dział VIII pkt. 6 oraz dział XIV pkt.12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Prace te wymienione są również w zarządzeniu Ministra Komunikacji Nr 64 z dnia 29.06.1983r. (Dz.Urz. MB 1983.10.77) Dział III poz. 90 pkt. 8 – monter kadłubów okrętowych, pkt. 9 – monter maszyn i urządzeń okrętowych. W sumie okresy pracy w szczególnych warunkach udowodnione w trakcie procesu wynoszą ponad 15 lat. Ubezpieczony nabył więc prawo do emerytury od miesiąca złożenia wniosku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 kpc orzekł jak w wyroku.